

РЕШЕНИЕ

№ 14031

гр. София, 11.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8012** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба „Солар Плана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Мицутини Н., чрез адвокат В. К. С., с адрес за уведомяване и връчване: [населено място] 1000, [улица], ет. 5 срещу Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище: [населено място], [улица].

Претендира се присъждане на сумата 191 477.38 лв. - главница и 28 708.20 лв. лихви.

Ищецът претендира ответника КЕВР да бъде осъден да му заплати сумата от 191 477.38 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, представляващи пропуснатата полза, както следва:

-18 924.96 лв. (осемнадесет хиляди деветстотин двадесет и четири лева деветдесет и шест стотинки) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Януари 2024 г. - 178 MWh x 106.32 лв.;

- 24 347,28 лв. (двадесет и четири хиляди триста четиридесет и седем лева двадесет и осем стотинки) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Февруари 2024 г. - 229 MWh x 106.32 лв.;

- 32 108.64 лв. (тридесет и две хиляди сто и осем лева шестдесет и четири стотинки) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Март 2024 г. - 302 MWh x 106.32 лв.;

- 36 999.36 лв. (тридесет и шест хиляди деветстотин деветдесет и девет лева тридесет и шест

стотинки) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Април 2024 г. -348 MWh x 106.32 лв.;

- 32 746.56 лв. (тридесет и две хиляди седемстотин четиридесет и шест лева петдесет и шест стотинки) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Май 2024 г. - 308 MWh x 106.32 лв.:

- 46 980.58 лв. (четиридесет и шест хиляди деветстотин и осемдесет лева петдесет и осем стотинки) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Юни 2024 г. -441.879 MWh x 106.32 лв.

или общо в размер на в общ размер ма 191 477,38 лв. лева (сто деветдесет и една хиляди четиристотин седемдесет и седем лева тридесет и осем стотинки), ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до изплащане на задълженията.

Претендира се присъждане на законна лихва за забава върху сумата за главници, в размер на 28 708.20 лв. (двадесет и осем хиляди седемстотин и осем лева и двадесет стотинки), законна лихва за забава за периода 01.07.2024 г. до датата на завеждане на исковата молба (31.07.2025 г.).

В исковата молба се твърди, че разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ вмениява задължението за Комисията да измени определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие, че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. До 13.10.2023 г., когато сочената разпоредба на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ е изменена, за КЕВР е била налице възможност да измени определените премии, докато считано от 13.10.2023 г., при съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия период, КЕВР е задължена да приеме решение за промяна в определените премии. Липсата на издаден административен акт в този смисъл, при настъпили законово определени предпоставки, очертават един от фактическите елементи за ангажиране отговорността на КЕВР по ЗОДОВ, а именно бездействие на органа да предприеме определените в закона действия - в случая да издаде ново решение за изменение на премиите.

Ищецът посочва, че при анализ на постигнатата пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар за периода 01.07.2023 г. - 31.12.2023 г. и прогнозната такава за оставащия срок от ценовия период, а именно от 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г., сравнени с определената прогнозна пазарна цена по Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. се установява, че е налице съществено изменение с над 15 на сто, приблизително 30,34 % (178.56 лв. - постигнатата пазарна цена за периода 01.07.2023 - 31.12.2023 г. спрямо прогнозната 256.37 лв.) т. е. за КЕВР е възникнало задължение за промяна на прогнозната пазарна цена за периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г.

Независимо от гореизложеното и наличието на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за периода 01.07.2023 г. - 30.06.2024 г., спрямо постигнатата, и прогнозната такава за оставащия срок от периода (01.01.2024 г. - 30.06.2024 г.) на организиран борсов пазар, КЕВР не е изпълнила законовото си задължение да измени определените премии, в което се изразява бездействието ѝ в качеството ѝ на административен орган.

Ищецът твърди, че ако КЕВР беше изпълнила задължението си за изменение на премиата съобразно изменението на прогнозната пазарна цена, то за ФЕЦ „А.“, при прогнозна пазарна цена за 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в размер на 143,95 лв./МВтч. премиата, която е трябвало да определи КЕВР, съответно да получи „СОЛАР ПЛАНА“ ЕООД е в размер на 341,65 лв./МВтч, а не 235.33 лв./МВтч (по Решение Ц-13 от 30.06.2023 г. на КЕВР) т.е. вредата, представляваща пропусна полза, е в размер на 106,32 лв./МВтч (сто и шест лева тридесет и две стотинки за

мегават час). Вредата на ищеца се изразява в разликата между по-високата премия, която е било задължително да се определи от КЕВР и премията, която ищецът е получил от ФСЕС.

При условията на евентуалност се претендира ответника Комисия за енергийно и водно регулиране да бъде осъдена да заплати „Солар Плана“ ЕООД, посоченото обезщетение, поради достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, на основание чл. 2в от ЗОДОВ.

Посочено е, че разпоредбите на чл. 4, параграф 3 и чл. 6, параграфи 1 и 2 на Директива 2018/2001 имат за цел да предоставят права на ищеца като производител на енергия от възобновяеми източници, спрямо когото се прилага въведената от държавата схема за подпомагане, нарушени са основни принципи на правото на Европейския съюз, поради което е налице първата предпоставка за ангажиране на извъндоговорната отговорност на държавата.

КЕВР е нарушила чл. 4, параграф 4 и чл. 6, параграфи 1 и 2 на Директива 2018/2001, както и принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания.

Към 01.01.2024 г., т.е. шест месеца след началото на регулаторния период, за КЕВР е съществувало нормативно установено задължение, при наличие на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода, да издаде решение, с което да регулира прогнозна пазарна цена и по този начин премиите, които производителите получават по схемата за подпомагане.

Като не е издала акт по чл. 316, ал. 2 от ЗЕ, КЕВР е нарушила чл. 4, параграф 3 и чл. 6, параграфи 1 и 2 на Директива 2018/2001 и принципа на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания на ищеца.

За „Солар Плана“ ЕООД са били налице оправдани правни очаквания на „предпазливия икономически оператор“, че и през регулаторен период 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. обещаното ниво на подпомагане ще остане същото, за което са гарантирали и задълженията на КЕВР да следи нивото на пазарните цени и да издаде решение за изменението на средната прогнозна пазарна цена, ако същата не отговаря на реално постигнатата.

С молба от 02.09.2025 г. е направено уточнение, че исковата претенция е за заплащане на имуществени вреди, настъпили от фактическо бездействие на ответника да инициира административно производство за издаване на административен акт, с който да бъде променена прогнозната цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първоначалния енергиен източник за периода 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г.

По делото е постъпил отговор на исковата молба от ответника КЕВР на 21.03.2025 г., според който искът по чл. 2в, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ е недопустим, а искът по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ е неоснователен. Относно твърдяното бездействие на административния орган са развити подробни аргументи, че решението на КЕВР дали да измени премиите за регулаторния/ценови период е изцяло в оперативната самостоятелност на административния орган и това разбиране не се променя с редакцията на чл. 31б, ал 2 от ЗЕ, в сила от 13.10.2023 г., тъй като нормата единствено се прецизира, така че да отчете ясно предпоставките, при които КЕВР изменя премиите. Ответникът счита, че Директива 2018/2001 на ЕП и на Съвета от 11.12.2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници е транспонирана правилно в националното законодателство – чл. 21, ал. 1, т. 8б и чл. 31б от Закона за енергетиката, поради което не може да се твърди неправилно приложение на правото на ЕС, вкл. поради липса на твърдения в исковата молба, че режимът на премии, както и възможността за преизчисляване на техния размер ежегодно и допълнително, не постига целите, заложи в Директивата 2018/2001. Твърди, че нормите на чл. 4, § 3 и чл. 6, § 1 и § 2 от Директива 2018/2001 не предоставят права на

частноправни субекти и не е налице достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС, от което може да се претендира обезщетение за вреди.

Оспорва се тезата за проявено бездействие на КЕВР при изпълнение на задължението по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ, като в този аспект се сочи, че Комисията е нормативно ограничена да се произнася по наличието или отсъствието на предпоставките за изменение на размера на премиите не по-често от веднъж на 6 месеца, в рамките на регулаторния период от 30.06. до 01.07. на следващата година.

С тези аргументи е оспорен и периодът, за който се претендира обезщетение за вреди. Соци се, че регулаторният/ценови период за определяне на премиите започва от 01.07. на съответната година и е с продължителност до 30.06. на следващата година, когато Комисията е задължена да приеме ново решение на основание чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ. С позоваване на изменението в чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ (обн. ДВ, бр. 86/2023 г. в сила от 13.10.2023 г.) и приетото Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. от КЕВР, с което е определен нов размер на премиите, се твърди, че единствено допустима е претенция за периода от 01.05.2024 г. до 30.06.2024 г. С аргумент от чл.6 от АПК сочи, че основна цел на КЕВР е да осигури баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите по цялата верига от производството, през преноса, разпределението до крайните клиенти на електрическа енергия, а не да се облагодетелства определена категория енергийни предприятия, поради което не е налице бездействие за произнасяне по чл.31б, ал.2 от ЗЕ.

Ищецът чрез адвокат В., поддържа исковите претенции. Претендира разноски по представен списък.

По време на проведеното по делото открито заседание на 18.03.2026 г., адвокат В., с писмена молба направи, на основание чл. 214 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК изменение на исковите претенции, претендирайки присъждане на:

1. Главници:

- 6 296.07 Евро (шест хиляди двеста деветдесет и шест Евро и седем цента) без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Януари 2024 г. - 178 MWh x 35.37 Евро;
- 8 100 Евро без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Февруари 2024 г. - 229 MWh x 35.37 Евро;
- 10 682.09 Евро без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Март 2024 г. - 302 MWh x 35.37 Евро;
- 12 309.17 Евро, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Април 2024 г. - 348 MWh x 35.37 Евро;
- 10 894.32 Евро, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Май 2024 г. - 308 MWh x 35.37 Евро;
- 15 629.78 Евро без вкл. ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия през месец Юни 2024 г. - 441,879 MWh x 35.37 Евро.

Общият размер на претенцията е 63 911.48 Евро без ДДС, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до изплащане на задълженията.

Претендира се присъждане на сума в размер на 9 582.24 Евро, законна лихва за забава за периода 01.07.2024 г. до датата на завеждане на исковата молба (24.07.2025 г.).

Съдът прие така направеното изменение на иска.

Ответникът КЕВР, чрез юрисконсулт Р. моли исковите претенции да бъдат отхвърлени изцяло. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за недоказаност на исковите.

Административен Съд С. - град, Първо отделение, 19-и състав, след като взе предвид наведените от страните доводи, изразеното становище на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Разрешение за ползване №ДК-07-ЮЗР71 от 27.06.2012 г. издадено от ДНСК, се разрешава ползването на строеж на „Фотоволтаичен енергиен парк“ с мощност 2696 kW, местожождение ПИ №303003, ПИ №301003, ПИ №301004, ПИ №301006, ПИ №301008, ПИ №282008, ПИ №282011, ПИ №282014 в землището на [населено място], [община].

С Договор № 341 от 26.07.2012 г. за изкупуване на електрическа енергия „Солар Плана“ ЕООД, в качеството му на продавач, е договорил с „ЧЕЗ Електро България“ АД, в качеството му на купувач, да произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергиен обект „Фотоволтаичен енергиен парк“ в землището на [населено място], [община], а купувачът – да го изкупува по преференциални цени. Произведената активна електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от купувача по определената от ДКЕВР преференциална цена. Посоченият договор за изкупуване е прекратен с влизане в сила на договор за компенсиране с премии, в сила от 01.10.2019 г.

Ищецът е сключил договор за продажба на електрическа енергия № Б0016 от 19.08.2019 г. с „ЧЕЗ Електро България“ АД, с който продавачът, като пряк член на балансиращата група на купувача, продава произведената от него нетна активна електрическа енергия на купувача, който от своя страна в качеството си на координатор е задължен да продаде същата тази енергия на платформата на „Българска независима енергийна борса“ (БНЕБ), при условията и в изпълнение на чл. 100, ал. 6 от Закона за енергетиката.

Ищецът е сключил договор за изкупуване на електрическа енергия и участие в стандартна балансираща група с „Електрохолд Трейд“ ЕАД №28496 от 22.03.2024 г., с който, в качеството си на продавач, се е задължил да произвежда и продава активна електрическа енергия чрез търговските графици за доставка съгласно ЗЕ, ПТЕЕ и приложимите подзаконовни нормативни актове, а купувачът се е задължил да изкупува цялото количество произведена и отдадена в електроенергийната система, електроенергия от продавача, за всички обекти посочени в Приложение №1А.

Налице е сключен Договор за компенсиране с премии №ВЕИ-278 от 15.08.2019 г. с Фонд "Сигурност на електроенергийната система" (ФСЕС) за процесния енергиен обект с предмет: компенсирането на производителя чрез изплащане от ФСЕС на премия за количеството електрическа енергия, произведено от енергийния обект и регистрирано с месечна гаранция за произход, за което Производителят е сключил сделки по чл. 100, ал. 4 и/или ал. 6 ЗЕ или на балансиращ пазар. Посочено е в договора, че ФСЕС компенсира с премия производителя до размера на премията, дължим за нетното специфично производство на електрическа енергия, доколкото такова е определено за енергийния обект. Договорено е в договора с ФСЕС, че размерът на премия за МВтч електрическа енергия се определя от КЕВР по реда на § 34, ал. 2 ЗИД на ЗЕ ежегодно в срок до 30 юни като разлика между определената до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Изрично е посочена възможността на КЕВР при необходимост да изменя определената премия за МВтч електрическа енергия, но не по-често от веднъж на 6 месеца при условията на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ. Посочено е, че ФСЕС определя и изплаща на производителя премията за количеството електрическа енергия, произведено от енергийния обект, като прилага размера на премията за МВтч, определен или съответно изменен за съответния регулаторен период с решението на КЕВР по чл. 21, ал. 1, т. 8б

ЗЕ или съответно по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По силата на чл.21, ал.1, т.8б от ЗЕ КЕВР определя ежегодно, в срок до 30 юни, премии за електрическа енергия от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.

Съгласно чл. 31б, ал.2 от ЗЕ Комисията **изменя** определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

В т.42 от ДР на ЗЕ се съдържа легално определение на "**Прогнозна пазарна цена** по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник" - **среднопретеглената годишна цена**, определена от КЕВР по методика за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи, с инсталирана мощност до 10 MW, от биомаса, други видове възобновяеми източници и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

Съгласно чл.37а от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), редакция ДВ бр. 52 от 2018 г., Комисията определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. Разпоредбата на чл.37в от НРЦЕЕ предвижда, че прогнозната пазарна цена за всеки ценови период за съответната група по [чл. 37б, ал. 2](#) се определя като произведение от определената цена по [чл. 37а](#) и груповия коефициент по [чл. 37б](#).

По силата на § 34, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗЕ, в срок до 31 август 2019 г. производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 1 MW до 4 MW на енергийни обекти сключват с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ (ФСЕС) договор за компенсиране с премия за произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Договорите за компенсиране с премия влизат в сила не по-късно от 1 октомври 2019 година.

Втората алинея на преходната разпоредбата предвижда, че **премията** се определя **ежегодно** от Комисията в срок до 30 юни като **разлика** между определената до влизането в сила на този закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и **определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия**, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник.

В идентичен смисъл е § 28, ал. 2 и ал.3 от ПЗР към ЗИД на ЗЕ (ДВ, бр.9/2021 г.), според който в срок до 31 май 2021 г. производителите по ал. 1 сключват с Фонд "Сигурност на електроенергийната система" договор за компенсиране с премия за произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена

преференциалната им цена. Премията се определя **ежегодно** от Комисията в срок до 30 юни като разлика между определената до влизането в сила на този закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и *определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия (ЕЕ)*, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Съгласно пар.1, т.16а от ДР на НРЦЕЕ "съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар" е налице, ако това изменение е в размер над 15 на сто.

Не е спорно по делото, че за периода 01.07.2023г. - 30.06.2024 г. определената от КЕВР **премия**, приложима за процесния обект, е в размер на 235,33 лв./МВтч, посочена по т. 2.10 от Решение № Ц-13 от **30.06.2023 г.** Със същото решение на КЕВР въз основа на извършен анализ и при отчитане на подробно изложени аргументи, е определена прогнозна годишна пазарна цена за базов товар за периода **01.07.2023 г. – 30.06.2024 г.** в размер на 256,37 лв./MWh. След извършен анализ и симулация за целите на пар.28, ал.3 от ПЗР на ЗЕ (ДВ, бр.9/2021 г.) е определена прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник за периода от **01.07.2023 г. – 30.06.2024 г.** - 250.27 лв./MWh за производители на ЕЕ, произведена от слънчева енергия.

Между страните не е спорно, че в исковия период не е налице изменение на определената от Комисията с Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. премия в размер на 235,33 лв./МВтч. Това е сторено с Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г.

Исковите претенции се основават на изменението на чл.31б, ал.2 от ЗЕ, **в сила от 31.10.2023 г.**, което (според ищеца) задължава Комисията да изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при определени условия. За сравнение, редакцията на нормата преди това изменение предвижда, че Комисията *има право* при необходимост да измени определените премии.

Според мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2024 г. по тълк. д. № 1/2022 г., ОСС на ВАС, I и II Колегия, „КЕВР има за свое правомощие определянето на цените на електрическата енергия...и премиите, които участват във формирането на ценообразуващи елементи на други цени. Регулаторът може да провежда няколко паралелни процедури. В други случаи, когато Комисията изменя цена и/или компонента от цена или премия, която води до изменение на утвърдените ценообразуващи елементи на друга цена и/или компонента от цена или премии, Комисията може паралелно да проведе процедура за изменение и на тази цена и/или компонента от цена или премии. При всички положения основният акт за определените от КЕВР цени подлежи на оспорване от страните, засегнати от него. Какво се случва обаче, ако е налице необходимост от *изменение* на цените или премиите в рамките на едно календарно тримесечие във вече фиксирания регулаторен период? В тези случаи на основание чл. 31б, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ Комисията може да извърши актуализация. Актовете, одобряващи това изменение (намаление или увеличение в зависимост от пазарната необходимост) според законодателя влизат в сила от деня на издаването им (ал. 4). Това са и решенията за определяне на премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. В

зависимост от конкретното съдържание на тези актове те могат да бъдат квалифицирани като индивидуални или общи“.

В настоящето исково производство не следва да се обсъждат колебанията в съдебната практика относно вида на тези административни актове като индивидуални или общи, но практиката по обжалването им е показателна за процедурата по приемането им. Така, според Решение № 6252 от 10.06.2025 г. по адм. д. № 10641/2024 г., III отд. на ВАС: „Производители на електрическа енергия от ВЕИ, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW продават енергията на свободни цени при организиран борсов пазар, а не по регулирани цени. По отношение на тях КЕВР определя единствено размера на изплащаната им премия, която представлява компенсация за преустановеното изкупуване по преференциални цени на произведената енергия. При изчисляване размера на премията се отчитат вече определените на разглежданите дружества преференциални цени за предходни периоди и определеното им нетно специфично производство с влезли в сила актове на КЕВР. *Отчитането на прогнозна пазарна цена на електрическата енергия се осъществява не за целите на регулирания пазар, а само с оглед определяне размера на премиите*“.

Според особеното мнение в същото решение на ВАС: „Освен че продават произведената ел. енергия на свободния пазар, производителите на ел. енергия от ВЕИ подписват договор за компенсиране с премии с Фонд "Сигурност на електроенергийната система". Премията е разликата между определена с решение на КЕВР преференциална цена, приложима за съответната централа, и определена също от КЕВР прогнозна пазарна цена на ел. енергия за всеки регулаторен период за групата производители, към която се отнася този производител. В крайна сметка, значението на премията за всеки производител е различно, в зависимост от това как е преценил да продава произведената от него ел. енергия. Ако производител сключи договор с фиксирана цена /и към нея се прибави премията/, финансовият резултат ще е различен от крайната цена на производител, който продава по пазарни цени на борсата и получава премията. Поради това, независимо, че размерът на премията е еднакъв за производителите, за някои от тях този размер може да е удовлетворяващ, а за други - да е нисък. От това следва извод, че независимо от еднаквата премия, за всеки производител крайната цена на ел. енергията е различна. Поради това всеки производител има право да прецени правния си интерес от обжалване на акта на КЕВР за определяне на размера на премията. Премията, която получават производителите на ел. енергия от ВЕИ е определена в закона като компонента от цената на ел. енергията. Определеният размер на премиите е въпрос на целесъобразност“.

Доколкото материята е регулирана и от съюзни разпоредби, съдът следва да отбележи, че съюзното законодателство не съдържа императивни разпоредби относно процесните плащания на премии. Разпоредбата на чл.2, т.5 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (Директива (ЕС) 2018/2001) определя променливите или фиксирани плащания на премии като „схема за подпомагане“, прилагана от държава членка или група държави членки, която насърчава използването на енергия от възобновяеми източници. Във визираните от ищеца за нарушени чл. 4, § 3, чл.6, § 1 и § 2 от Директива (ЕС) 2018/2001 не се съдържат императивни разпоредби, които предоставят на частноправни субекти достатъчно ясни по обем и съдържание права. В чл. 4 на Директивата е предвидено, че с оглед да се

постигне или преизпълни целта на Съюза, установена в член 3, параграф 1, и приносът на всяка държава членка за тази цел, определен на национално равнище за разгръщането на енергията от възобновяеми източници, държавите членки *могат* да прилагат схеми за подпомагане.

Съгласно чл. 4 параграф 4 на Директива 2018/2001 държавите членки гарантират, че подпомагането за възобновяема електрическа енергия се предоставя по открит, прозрачен, конкурентен, недискриминационен и разходоефективен начин. Държавите членки *могат* да предвидят освобождаване на малки инсталации и демонстрационни проекти от участие в тръжни процедури. Освен това държавите членки могат да разгледат възможността за създаване на механизми за гарантиране на регионална диверсификация на разгръщането на електрическа енергия от възобновяемите източници, по-специално за осигуряване на разходоефективна системна интеграция.

В чл. 6 (Стабилност на финансовото подпомагане) , параграф 1 и 2 от Директива 2018/2001 е предвидено, че без да се засягат адаптациите, необходими за съобразяване с членове 107 и 108 ДФЕС, държавите членки гарантират, че равнището на подпомагане и съответните условия, свързани с подпомагането, предоставено на проекти за енергия от възобновяеми източници, не се преразглеждат по начин, който да оказва отрицателно въздействие върху предоставените по това подпомагане права и да подкопава икономическата жизнеспособност на подпомаганите проекти. Държавите членки могат да коригират равнището на подпомагане съобразно обективни критерии, стига тези критерии да са установени в първоначалното съставяне на схемата за подпомагане.

Разпоредбата на чл. 4, параграф 3 на Директива 2018/2001 оставя възможността за прилагане на схеми за подпомагане в дискрецията на държавите членки, поради което сочените за нарушени разпоредби на правото на ЕС не създават задължение за тях да прилагат такива схеми и по аргумент за по-силното основание да ги актуализират на шест месеца. Следователно, посочените съюзни разпоредби не създават за частноправните субекти право на всеки шест месеца да се актуализира по конкретен ред размерът на изплащаното им подпомагане. Съюзните норми предвиждат подпомагането да се предоставя под формата на пазарна премия, която би могла да бъде, наред с другото, променлива или фиксирана. Схемите за подпомагане следва да гарантират спазването на пазарните принципи, но изборът на инструменти за постигане на тези цели е предоставен на дискрецията на държавите членки. За целите на настоящето производство, твърденията на ищеца за бездействие на националния регулатор за изменение на премиите следва да се разгледат на плоскостта на националното законодателство, доколкото европейското не съдържа императивни разпоредби и предоставя в тази материя свобода на преценка на държавите членки.

Съгласно редакцията на чл.31б, ал.2 от ЗЕ (в сила от 13.10.2023 г.) Комисията изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. Съдът приема, че тази редакция на чл.31б, ал.2 от ЗЕ, в сила от 13.10.2023 г., урежда императивно задължение за Регулатора, при наличието на споменатото условие - съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, **да измени** определените премии независимо в каква

посока е изменението. Граматическото тълкуване на посочената разпоредба води до извод, че при наличие на съществено изменение, КЕВР действа в условията на обвързана компетентност и в случай, че не е изменила определените премии в предходните 6 месеца /за регулаторния период/, **е длъжна** да приеме решение за тяхното изменение.

Неоснователни са доводите на ответника, че органът действа в условията на оперативна самостоятелност и решението на КЕВР дали да измени приетите за регулаторния/ценовия период премии е изцяло в неговата оперативна самостоятелност. Този извод се опровергава и от историческото тълкуване на посочената разпоредба, чиято редакция до 13.10.2023 г. е предоставяла дискреция, а именно: "Комисията има право при необходимост да измени определените премии...".

Дължим е извод, че за КЕВР съществува нормативно установено с чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ задължение, при наличие на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, да измени определените премии, като не може да прави това по-често от веднъж на 6 месеца. След като с Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. това е сторено за периода от 01.07.2023 г. до 30.06.2024 г., то императивната (след 13.10.2023 г.) разпоредба на чл.31б, ал.2 от ЗЕ задължава Регулатора да изпълни регулаторните си функции за проверка наличието на съществено изменение не по-често от 6 месеца, считано от началото на последния регулаторен период от 30.06.2023 г., т.е. **към 31 декември 2023 г.** При наличието на задължение за националния Регулатор за действието пряко по силата на закона, не може да се вмени в задължение на засегнатите лица да подадат искане до КЕВР за изменение на премиите по чл.31б, ал.2 от ЗЕ и в зависимост от активността на Комисията, да оспорват мълчалив или изричен отказ като предпоставка по чл.204, ал.1 от АПК за настоящето исково производство. Приложима в настоящия случай е разпоредбата на чл.204, ал.4 от АПК.

Неоснователно е възражението на ответника, че изменението е следвало да се извърши в 6-месечен период, считано от изменението на нормата през м. октомври 2023 г. Шестмесечният период по чл.31б, ал.2 от ЗЕ следва да определи, считано от последно прието решение за определяне на премии, което в случая е Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. Като пример може да се посочи Решение № Ц-1 от **01.01.2025 г.** на КЕВР, с което са изменени определените с Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

Общодостъпно е и Решение № Ц-2/01.01.2022 г. на КЕВР, с което са изменени определените с Решение № Ц-25/01.07.2021 г. премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW. Същото е било предмет на контрол за законосъобразност (частично) по адм. д. № 1991/2022 г. на АССГ, от което се установява, че със Заповед № 3-Е-319 от **07.12.2021 г.** на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача да анализира изменението между определената прогнозна цена за базов товар за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия и ако това изменение е съществено, да извърши анализ по отношение на изменение на определените с Решение Ц-25 от 01.07.2021 г. на КЕВР премии за електрическа енергия от

възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. За извършения анализ е изготвен Доклад с вх. № Е-Дк-1271 от **08.12.2021 г.** С решение по т. 1 от Протокол № 287 от **13.12.2021 г.**, КЕВР е открила процедура по изменение на премиите, определение в Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. при условията на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ, като е приела съкратена процедура и срокове за нейното провеждане.

По идентичен начин е процедурал Регулаторът при приемане на Решение № Ц-1 от 01.01.2025 г., с което на основание чл.31б, ал.2 от ЗЕ е изменено Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г., считано от 01.01.2025 г. В него е съобразена постигната към 31.12.2024 г. цена за базов товар на пазара ден напред за периода от 01.07.2024 г. до 31.12.2024 г. и данни за фючърси към 30.12.2024 г. на Европейската електроенергийна борса. Съдът приема, че този подход съответства на минималния период, посочен в чл.31б, ал.2 от ЗЕ.

Основателността на иск с правно основание [чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ](#) предполага установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредоносния резултат. Незаконосъобразно бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е налице само тогава, когато бездействието е по негово задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. С други думи, незаконосъобразно е всяко бездействие, представляващо неизвършване на действия в противоречие с предписано от императивна правна норма задължение. Бездействието е основание за отговорност, когато се изразява в неизпълнение на административни правомощия, възложени по силата на закона. Преценката за наличие на бездействие следва да бъде направена при анализ на нормативно установено задължение или възможност за действие. Задълженията като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактно, а конкретно регламентирани в [Конституцията](#), закони и подзаконовите нормативни актове, за да е възможно да се ограничи кога тяхното неизпълнение влече последиците на [чл. 1 от ЗОДОВ](#). Максималната ширина на приложение на [ЗОДОВ](#) позволява да се претендират вреди както от незаконосъобразни фактически, така и от правни действия. Правните действия също могат да се намират в пряка връзка или причинно-следствена верига с вредоносен резултат (Решение [№ 409/16.01.2025 г. по адм.д. № 6988/2024](#) на ВАС, III отд.). Под незаконосъобразно бездействие следва да се разбира "дължими по силата на закона фактически действия, включително и действия, за които по смисъла на [чл. 21 от АПК](#), органът постановява индивидуален административен акт, както и фактически действия, които са административна услуга по смисъла на [§ 1, т. 2, в. "в", "г" и "д" от Закона за администрацията](#) (Решение [№ 2914 от 20.03.2025 г. на ВАС по адм. д. № 9719/2024 г.](#), III отд.). Бездействието, за да е годно самостоятелно основание за имуществена отговорност на административния орган, трябва да е бездействие на орган, който е овластен да извърши съответното действие, да е материално незаконосъобразно или да са нарушени поне съществено административнопроизводствените правила, доколкото ги има, т.е. бездействието е противоправно само когато административният орган е бил длъжен да действа и то по-

точно определен начин, т.е. в хипотезата на обвързана компетентност.

Наличието на императивно нормативно установено в разпоредбата на чл.31б, ал.2 от ЗЕ, в сила от 13.10.2023 г., задължение за действие за КЕВР, при осъществяване на посоченото в нея условие, определя изпълнението на първата предпоставка по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – бездействие за задължение, произтичащо пряко от закона.

За проверка изпълнението на законовата предпоставка по чл.31б, ал.2 от ЗЕ по делото е приета съдебна технико-икономическа експертиза (СТИЕ), която съдът кредитира като компетентно изготвена и неоспорена от страните. По вече изложените съображения, по които приема, че императивната разпоредба на чл.31б, ал.2 от ЗЕ налага задължение за действие от страна на КЕВР, а именно – за приемане на решение за изменение на определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, считано от 30.06.2023 г., съдът приема за релевантни изчисленията на вещото лице към края на м. декември 2023 г. В тази връзка, съдът кредитира изчисленията относно постигната цена на пазар „ден напред“ на Българска Независима Енергийна Борса (БНЕБ) по т.8.2 от СТИЕ, а именно за периода от м. юли 2023 г. до м. декември 2023 г. с изчислена средна цена в размер на **192,71 лева**. Относима е информацията от Европейската енергийна борса за постигнати цени на търгувани базови продукти за български енергиен пазар **към края** на м. декември 2023 г. по т.9.3 от СТИЕ - постигнатата цена на електрическата енергия на БНЕБ за период от 01.07.2023 до 30.11.2023 г. е в размер на 192,71 лева/MWh. Прогнозна цена за оставащия срок (H1 2024 г.) в размер на **178,30 лева**. Респективно, релевантно е изчислението за наличие на съществено изменение по т.10.3 от СТИЕ към декември 2023 г. Изчисленията и при двата варианта (с и без приложена редукция от 5%) показват отклонение от повече от 15 % по смисъла на легалната дефиниция на [§ 1, т. 16а от ДР на Наредбата № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия](#).

Изложеното потвърждава изпълнението на условието по чл.31б, ал.2 от ЗЕ, вр. [§ 1, т. 16а от ДР на НРЦЕЕ, а именно наличие на](#) съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. Дължим е извод, че като не е приела решение по чл.31б, ал.2 от ЗЕ за изменение на определените премии, считано от 01.01.2024 г., КЕВР е допуснала незаконосъобразно бездействие по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Констатираното бездействие е при изпълнение на административна дейност, доколкото КЕВР е държавен орган и изменението на премиите съгласно чл. 31б, ал. 2 ЗЕ е свързано с правомощията на Регулатора по определянето на енергийната политика, регулирането и контрола, съгласно [чл. 1, ал. 1 от ЗЕ](#).

По делото са представени 6 броя протоколи за отчет на произведената и постъпилата в електроразпределителната мрежа активна електрическа енергия за отчетни периоди от 01.2024 до 06.2024 г., според които общо отчетена произведена електроенергия е в размер на 1 821 843,750 kWh.

По делото са представени 6 броя фактури с издател "Солар Плана" ЕООД и получател "Електрохолд Продажби" ЕАД за произведена електроенергия в размер на 1 844 550,00 kWh и обща стойност в размер на 223 020,32 лева (в т.ч. ДО в размер на 185 850,27 лева и начислено ДДС в размер на 37 170,05 лева).

Представени 6 броя протоколи с „Фонд Сигурност на Електроенергийната Система“ за гаранция за произход в общ размер на 1 806,879 MWh с общо получена сума в размер на

425 212,84 лева за период от 01.2024 до 06.2024 г.

Имуществените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това, което би имал, ако нямаше засягане. В настоящия случай се претендират пропуснати ползи, които се установяват, когато неблагоприятното въздействие е осуетило едно сигурно увеличаване на имуществото на засегнатото лице, т.е. пропуснатата полза е едно неосъществено поради неблагоприятното въздействие сигурно увеличаване на имуществото. Като не получил премиите в размера, в който е следвало да бъдат изменени от КЕВР, считано от 01.01.2024 г., за ищеца е настъпила вреда от бездействието на административния орган, която представлява разликата между изплатените му премии през исковите периоди и тези, които биха били изплатени, ако органът не бе бездействал и бе изпълнил задължението си по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ да ги измени.

Съдът приема, че между незаконосъобразното бездействие на ответника и вредата, претърпяна за ищеца, е налице пряка причинна връзка. Доколкото премиите се изплащат от ФСЕС, в размера определен от КЕВР, която е натоварена с властнически правомощия по регулиране на дейностите в областта на енергетиката, то между незаконосъобразното бездействие за изменение на премиите и причинените вреди под формата на пропуснати ползи от липсата на актуализация е налице пряка причинна връзка. Между установеното бездействие на ответника и вредата, претърпяна от ищеца, е налице пряка причинна връзка, а не прекъсната и опосредена от сключения между ищеца и ФСЕС договор за компенсиране е премии, тъй като размерът на премиите, определен от КЕВР е задължителен по силата на оправомощаването на ответника от закона да я определя. След като ответникът КЕВР е бездействал, като не е изменил премиите, в нарушение на закона, той следва да носи и гражданска отговорност за вредите, причинени от действието на тези незаконосъобразни актове.

Относно спорния въпрос за изчисляване на разликата между претендирани от ищеца и реално получени от ФСЕС премии, съдът кредитира изчисленията по т.12.3 от СТИЕ, направени към края на м. декември 2023 г. Това е така, тъй като именно тогава приключва минималният 6-месечен срок по чл.31б, ал.2 от ЗЕ за проверка относно наличието на основание за изменение на премиите, считано от Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г. Вещото лице е извършило преизчисление на **разликата** между изплатените премии (*с размер на премията 235,33 лева за MWh*) от ФСЕС към „Солар Плана“ ЕООД и преизчислената в размер на 275,02 лева към края на м. декември 2023 г. Така за общото количество произведена електроенергия в размер на 1 806,879 MWh, за което има издадени гаранции за произход, разликата е в размер на **71 715,03 лева, или 36 667.31 евро**, обобщени в таблица 10 от заключението.

Съдът приема, че за посочения размер е дължимо уважаване на исковата претенция по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, докато за разликата до предявения размер от 191 477.38 лв. – главница, е дължимо отхвърляне на иска.

Независимо, че при наличието на решение на КЕВР за изменение на премиите по чл.31б, ал.2 от ЗЕ към 31.12.2023 г., считано от 01.01.2024 г., ищецът би получил изменения размер на премията въз основа на договор с ФСЕС, съдът приема, че началният момент на претенцията за лихва за забава не може да се определи по договорното правоотношение – чл.15 и чл.16 от Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-278 от 15.08.2019 г. с ФСЕС. Доколкото се касае за обезщетение от непозволено увреждане, приложимо е разрешението, дадено с т.4 от Тълкувателно решение № 3 от

22.04.2004 год. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., на ОСГК на ВКС, според което изискуемостта на законната лихва върху обезщетението е от момента на преустановяването на незаконните действия или бездействия на административните органи, в случая, **считано от 01.07.2024 г.**, когато е приетото решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. на КЕВР, с което е определен нов размер на премиите, до предявяване на иска на 01.08.2025 г. При начален период на лихвата за забава от 01.07.2024 г. и главница в размер на **71 715,03 лева**, размерът на лихвата за забава, изчислена със свободно достъпен в Интернет сайт calculator.bg, е **10 779.39 лв. или 5511.41 евро**.

С оглед основателността на главния иск, предявеният в условията на евентуалност иск за присъждане на обезщетението на основание [чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ](#) не следва да се разглежда.

Предвид изхода на спора и своевременното искане, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да заплати на ищеца сторените разноски в производството – за държавна такса в размер на 25.56 евро и за депозит за експертиза в размер на 1482,75 евро.

Съгласно същата разпоредба съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

Ищецът претендира адвокатско възнаграждение в размер на **5 521.95 евро**, за което ответникът е направил възражение за прекомерност. При предявени искове общо в размер на 86 276.01 евро, уважената част от претенциите възлиза на 42 178.72 евро. Минималният размер на адвокатското възнаграждение, определен в съответствие с уважената част от иска, съгласно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, възлиза на **3 706.64 евро**. Съдът намира претендираното възнаграждение за несъответно на фактическата и правна сложност на настоящия спор. *Служебно известно на съда е обстоятелството за наличие на предявени пред АССГ идентични искове по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от търговски дружества срещу КЕВР с твърдения за претърпени имуществени вреди – пропуснати ползи поради бездействие на КЕВР да приеме акт по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ. Касае се за идентични обстоятелства, при които цифрите на претендираните обезщетения се променят единствено в зависимост от произведената електро енергия. По всички тези дела се назначават експертизи, поради което съществуването на спора се решава въз основа на изчисленията на експерта, въпросите към когото са изцяло хипотетични, именно поради твърдяното бездействие на КЕВР, мотивиращо страните да поставят задачи към различни времеви периоди.* Съдът намира, че съответно на положения от адвокатски труд за процесуална защита на „Солар плана“ ЕООД в настоящето исково съдебно производство е адвокатско възнаграждение в размер на 4000 евро, което съдът намира за справедливо и обосновано по смисъла на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

При частично уважаване на исковите на ответника не се дължат сторените в производството разноски, т.е. за претендиран депозит за експертиза, но ищецът следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер от 400 лв. съгласно чл. 24, изр. 2 от Наредбата за правната помощ или сума в размер на 204.52 евро.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 19-ти състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Солар Плана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на КЕВР да изпълни задължението си по чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката за периода от 01.01.2024 г. – 30.06.2024 г. в общ размер на **36 667.31 евро** главница и лихви в размер на **5511.41 евро** за периода от преустановяване на бездействието на 30.06.2024 г. до подаване на исковата молба на 01.08.2025 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба на 01.08.2025 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ исконете за разликата до предявените размери.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Солар Плана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ разноски в размер на **25.56 евро** за държавна такса, **1482.75 евро** депозит за възнаграждение за вещо лице и **4000 евро** за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Плана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на **204.52 евро**.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.